

Jézus Urunk tanítása

2021. december 3.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet az egyházi év első Golgotáján.

A mai tanítás számotokra¹ az advent várakozásának felkészítése az Üdvözítőhöz, az Üdvözítőről. Ezért a mai tanítás az *Evangéliumában* Keresztelő Szent Jánosról szól, aki bűnbánatot hirdet a népnek. A bűnbánat-hirdetés épp olyan aktuális a mai jelenben, mint ahogy Keresztelő János kérte abban az időben, amikor ő előkészíti ugye az útját, aki utána jön, és aki hatalmasabb nála.

A mai tanítás nemcsak a bűnbánat hirdetését adta számotokra, hanem a nép megkérdezte, hogy mit tegyenek. Erre Keresztelő János válasza, hogy:

– Akinek két ruhadarabja van, az egyiket ossza meg azzal, akinek egy sincs.

A mai jelenben ezt annyira nem lehet érzékelni, mert most majdnem mindenkinek nem egy, s nem kettő, hanem több ruhadarabja van. De a ruhadarabhoz tartozóan vannak olyan testvérek a jelenben, akik rá vannak szorulva azért a segítségre a kegyelem működésében, és az ilyen testvért ti is vegyétek figyelembe, és próbáljatok ebből a tanításból erőt meríteni, hogy: „Én nem ruhadarabbal, hanem én mással segítem.”

De ugye, nemcsak ezt mondotta Keresztelő János, hanem azt is, hogy:

– Akinek van ennivalója, az ugyanúgy tegyen, ahogy a többiek.

Tehát lehet mivel tekintettel lenni a felebarát iránt, és segítséget nyújtani számára és számukra.

A tanítás folytatásában jönnek ugye a vámosok. Azok keresztelkedni akarnak, de megkérdezik, hogy ők pedig mit tegyenek. Számukra pedig az volt ugye a válasz, hogy ne tegyenek rosszat, és ne követeljének többet, mint az, ami meg van szabva számukra. Elégedjenek meg azzal.

Hisz tudjuk, ilyenkor sokan és sokan várják a segítségnyújtást, és a segítségnyújtás a kegyelemben legyen jelen, hogy: „Felismerem a felebarátot, a testvért, és ha szükséges, nemcsak az imával segítem, hanem amim van, és amit meg tudok osztani. De vámosként pedig nem akarok senkit megrövidíteni, nem akarok senkit adósságba hajszolni, hanem megpróbálom a kegyelem szeretetével a működést egyé tenni az egyé válásban.”

Ugye, utána jöttek a katonák. Azok is szerették volna tudni, hogy ők pedig mit tegyenek.

Őrájuk is az volt, hisz ők meg szeretnek ugye parancsolni, zsarnokoskodni, megszabni, hogy ki hogyan és miképpen éljen, és mit cselekedjen, s a jelenben ezt úgy értelmezni, hogy:

¹ A mai napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következő volt: *Keresztelő János fellépése* (Lk 3,1–17).

– Hagyjátok békén, és ne követeljetez többet. Elégedjetez meg a saját zsoldjaitokkal, amit megkaptok. Mert amikor többet akartok, akkor a másik felebarátod hiányt szenvedhet.

Ezért kell elgondolkodni, hogy a bűnbánat hirdetése, és ami által felkészítjük önmagunkat e advent várakozásában az Üdvözítő eljövételére, először önmagunkba kell nézni, és elgondolkodni, hogy „minden helyes és jó az elképzelésben, a cselekedeteimben, vagy éppen megbántok valakit, vagy éppen megrövidítok valakit, vagy éppen valakivel haragban vagyok, vagy nem veszem észre, hogy jelen van a felebaráti szeretet a kegyelem működésében”.

Ezeket el kell gondolkodni, hogy nekünk valójában ez a várakozás mit tud nyújtani a felkészülésben, hogy vágyakozom-e, hogy az Úr Jézust, aki majd megszülethet ugye szívünkben – mert hisz több mint 2000 évvel ezelőtt már megszületett, emberré vált a földön, itt élt. És most, hogy újra megszülessék szívemben, megnyitom szívemet, kialakítom benne a tabernákulumot, hogy helyet foglalhasson, és eggyé válhassak Vele, mert vágyakozom az Ő jelenlétére, vágyakozom az Ő szeretetére, vágyakozom az Ő kegyelmére, vágyakozom az Ő örömére. Ezeket mind-mind tudja ajándékkul adni felénk és nekünk. De hogy ebben részünk legyen, ezért nekünk kell tenni, hogy megnyitom szívemet, hogy befogadhassam.

Akkor ennek a tanításnak van ugye az a része is, mert szinte ezt is lehetett volna több részre felosztani, és most jöjjön az utolsó szakaszrész, amikor a nép türelmetlenül várja, hogy valójában most mi történik. S azon gondolkodnak, hogy nem-e Keresztelő János a Krisztus?

Erre ő szólásra nyissa ajkát, és így szól felénk:

– Én vízzel keresztellek titeket, de hamarosan utánam jön, aki hatalmasabb, akinek még a saruszíját sem vagyok méltó megoldani. Ő majd eljön, és Szentlélekkel és tőzzel fog keresztelni, hogy ez által érezzétek a kegyelmet, a fény melegségének sugarait, amelyek átölelnek, amelyek megerősítenek, s ami által már nemcsak önmagad vagy, hanem felismered a felebarátodat, testvéredet, hogy együtt tudjatok örülni e kegyelmeknek.

Majdan folytatódik ugye a tanítás, hogy már szűrőlapátja kezében van, s akkor, hogy kiválogassa, mert ugye a búza, az a csűrbe megy, a pelyva pedig olthatatlan tűzbe, hogy elégjen, és semmivé váljon. De mi ugye, igazi testvérek, akik a búzához akarunk tartozni, és megmaradni, és nem pedig haszontalanná válni, akinek semmi értéke, és a pelyvával eggyé válhat, amelyet hova helyeznek? Olthatatlan tűzbe – elégjen, semmivé váljon. Tehát szinte semmi ne maradjon belőle, mert az ilyenre nincs szükség a földi életben. Ezért kell elgondolkodni, hogy a tanítások, amelyek jelen vannak számotokra, hogyan értelmezem, és hogyan fogadom el, mert így Keresztelő János ugye a bűnbánatot hirdette először, de a bűnbánathoz hozzákapcsolóan adott tanításokat, hogy hogyan és miképpen értelmezze a jelen lévő nép sokasága, a vámosok, a katonák és a nép sokasága, aki vágyakozott, nem tudta, hogy mitévő legyen, hogy nem Ő-e a Krisztus. Erre szintén megkapják a választ.

És el kell gondolkodni, hogy hogyan akarok kiteljesedni, hogy az élet a jelenben nekem is meglegyen, és az életben szeretet, öröm, béke kegyelme öleljen át, s ez által tudjak működni, és felismerni mindazt, amely jelen van körülöttem, és tudjak különbséget tenni a jó és a rossz között. Mert várjuk az Üdvözítő eljövételét, és van idő felkészülni az Ő jövetelére, hogy a vágyunk ki tudjon teljesedni, és a vágy által be tudjuk fogadni, hogy érezzük, hogy testvérei lehetünk a küldetés, követés részében a mindennapokban, a mindennapokhoz. Mert ha eljött az Üdvözítő, akire várakozunk és vágyakozunk, és felismerjük az Ő jövetelét, akkor teljesedhet ki bennünk a fény, a béke, az öröm a szeretetében az egygé váláshoz, hogy: „Szükségem van Jézus szeretetére, kegyelmére, ami nélkül talán elvesznék. De ha az jelen van, és felismerem, és befogadom, akkor tudok változni, változtatni és érezni a kegyelem jelenlétét, felismerését a mindennapokban, a mindennapokhoz, és akkor tudok örülni a szeretet-, felebaráti testvéreimmel, akikkel egygé tudunk válni e jelen mindennapjában.

S ennek reményében most áradjon reátok kiválasztott testvérem által áldásom. Töltse be szíveteket, lelketeket ez a vágyakozás, várakozás az Üdvözítő eljövételére, hogy hozza el számotokra a kegyelmeket a fény világosságában, a békéjében, az örömében és a szeretetében, hogy teljes legyen valóban a szeretet-ünnep. Mert ha ezek mind-mind megérintik szíveteket, és ti felismeritek, és elfogadjátok, akkor tudtok változni, változtatni, és örömmel egygé válni a testvéri felebaráttal.

És így most áradjon reátok kiválasztott Mária testvérem által áldásom.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme áradjon reátok, töltse be szíveteket, lelketeket, egész lényeteket, hogy a vágyakozás megmaradhasson bennetek az Üdvözítő eljövételéhez, hogy befogadhassátok, hogy érezzétek szívetekben, lelketekben a jelenlétet.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!